



SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-97-26

Druk nr 2800

Warszawa, 10 lipca 2026 r.

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam
Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy - Kodeks postępowania
karnego oraz ustawy o doręczeniach
elektronicznych.**

Do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych
został upoważniony Minister Sprawiedliwości.

Z poważaniem

Donald Tusk

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz ustawy o doręczeniach elektronicznych

Art. 1. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 490, 421, 638 i 760) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 81a w § 3 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) wniosek o wyznaczenie obrońcy oraz inne dokumenty niezbędne do rozpoznania wniosku mogą być przekazane przez organ prowadzący postępowanie przygotowawcze do właściwego sądu za pośrednictwem poczty elektronicznej;”;
- 2) w art. 119 w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) oznaczenie oraz adres wnoszącego pismo, a także – w pierwszym piśmie złożonym w sprawie – numer telefonu i adres poczty elektronicznej lub oświadczenie o ich nieposiadaniu;”;
- 3) w art. 132 w § 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Pismo może być także doręczone za pośrednictwem poczty elektronicznej.”;
- 4) w art. 148a:
 - a) w § 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„W protokole nie zamieszcza się danych dotyczących miejsca zamieszkania, miejsca pracy, numeru telefonu, adresu poczty elektronicznej, numeru PESEL oraz nazwy i numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość, jak również nazwy organu wydającego ten dokument pokrzywdzonych i świadków uczestniczących w czynności.”;
 - b) w § 3 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli dane dotyczące miejsca zamieszkania, miejsca pracy, numeru telefonu, adresu poczty elektronicznej, numeru PESEL oraz nazwy i numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość, jak również nazwy organu wydającego ten dokument pokrzywdzonych i świadków są zawarte w dokumentach innych niż protokół, o którym mowa w § 1, dokumenty, w całości lub w części, w jakiej zawierają te dane, przechowuje się w załączniku adresowym do akt sprawy, do wiadomości organu prowadzącego postępowanie.”;

- c) w § 4 pkt 1–3 otrzymują brzmienie:
- „1) jeżeli dane dotyczące miejsca zamieszkania, miejsca pracy, numeru telefonu lub adresu poczty elektronicznej pokrzywdzonego lub świadka są oskarżonemu znane;
 - 2) w odniesieniu do danych dotyczących miejsca zamieszkania, miejsca pracy, numeru telefonu, adresu poczty elektronicznej oraz numeru PESEL pokrzywdzonego lub świadka, jeżeli dane te są związane z miejscem prowadzenia działalności gospodarczej przez pokrzywdzonego lub świadka i zostały przekazane do publicznej wiadomości do właściwego rejestru lub ewidencji;
 - 3) z powodu oczywistego braku potrzeby ochrony danych dotyczących miejsca zamieszkania, miejsca pracy, numeru telefonu lub adresu poczty elektronicznej pokrzywdzonego lub świadka z uwagi na charakter sprawy.”;
- d) po § 4 dodaje się § 4a w brzmieniu:
- „§ 4a. Zarządzenie o odstąpieniu, w całości lub w części, od stosowania przepisów § 1 lub 3 wymaga uzasadnienia.”;
- 5) w art. 191 § 1a otrzymuje brzmienie:
- „§ 1a. Numer PESEL świadka ustala się na podstawie dokumentu tożsamości albo powiadomienia o nadaniu numeru PESEL, wydanego przez właściwy organ gminy. W przypadku świadka nieposiadającego numeru PESEL nazwę i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz nazwę organu wydającego ten dokument ustala się na podstawie dokumentu tożsamości. Miejsce zamieszkania oraz numer telefonu i adres poczty elektronicznej świadka ustala się na podstawie pisemnego oświadczenia świadka.”;
- 6) w art. 192a w § 1 w zdaniu pierwszym wyrazy „odciski daktyloskopijne” zastępuje się wyrazami „odciski linii papilarnych”;
- 7) w art. 299a § 2 otrzymuje brzmienie:
- „§ 2. Na wniosek pokrzywdzonego zgłoszony w postępowaniu przygotowawczym sąd powiadamia go o sposobie zakończenia sprawy listem zwykłym, przesłanym na wskazany przez pokrzywdzonego adres lub za pośrednictwem poczty elektronicznej wraz z odpisem prawomocnego orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie lub jego wyciągiem, które mogą być przesłane w postaci elektronicznej.”;
- 8) w art. 332 w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

- „1) imię i nazwisko oskarżonego, inne dane o jego osobie, w tym numer telefonu i adres poczty elektronicznej lub informację o ich nieposiadaniu przez oskarżonego lub niemożności ich ustalenia, dane o zastosowaniu środka zapobiegawczego oraz zabezpieczenia majątkowego;”;
- 9) w art. 333 w § 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Należy również podać numery telefonów i adresy poczty elektronicznej osób wskazanych w zdaniu pierwszym, chyba że informacji tych nie można ustalić.”;
- 10) w art. 589y w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) oznaczenie organu wydającego END i zatwierdzającego END, ze wskazaniem ich adresów, numerów telefonów i adresów poczty elektronicznej;”;
- 11) w art. 607c w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
„1) oznaczenie sądu występującego, ze wskazaniem jego adresu, numeru telefonu i adresu poczty elektronicznej;”.

Art. 2. W ustawie z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 3 i 507) w art. 82:

- 1) pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) w art. 119 w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) oznaczenie oraz adres wnoszącego pismo, a także – w pierwszym piśmie złożonym w sprawie:
a) oświadczenie wnoszącego pismo będącego podmiotem niepublicznym, o którym mowa w art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych, o wyrażeniu zgody na dokonywanie doręczeń na adres do doręczeń elektronicznych, wraz ze wskazaniem tego adresu albo braku takiej zgody, chyba że takie oświadczenie już zostało przez niego w tym postępowaniu złożone,
b) numer telefonu i adres poczty elektronicznej lub oświadczenie o ich nieposiadaniu;”;
- 2) pkt 16 otrzymuje brzmienie:
„16) w art. 148a:
a) § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. W protokole nie zamieszcza się danych dotyczących miejsca zamieszkania, miejsca pracy, numeru telefonu, adresu poczty

elektronicznej, adresu do doręczeń elektronicznych, numeru PESEL oraz nazwy i numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość, jak również nazwy organu wydającego ten dokument pokrzywdzonych i świadków uczestniczących w czynności. Dane te, niezamieszczone w protokole, zamieszcza się w załączniku do protokołu, który przechowuje się w załączniku adresowym do akt sprawy, do wiadomości organu prowadzącego postępowanie.”,

b) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Jeżeli dane dotyczące miejsca zamieszkania, miejsca pracy, numeru telefonu, adresu poczty elektronicznej, adresu do doręczeń elektronicznych, numeru PESEL oraz nazwy i numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość, jak również nazwy organu wydającego ten dokument, pokrzywdzonych i świadków są zawarte w dokumentach innych niż protokół, o którym mowa w § 1, dokumenty, w całości lub w części, w jakiej zawierają te dane, przechowuje się w załączniku adresowym do akt sprawy, do wiadomości organu prowadzącego postępowanie. Do akt sprawy załącza się uwierzytelnione kserokopie dokumentów lub ich części, sporządzone w sposób uniemożliwiający zapoznanie się z tymi danymi.

§ 4. Przeprowadzający czynność w postępowaniu przygotowawczym albo przewodniczący składu sądu – w odniesieniu do protokołu, o którym mowa w § 1, a w odniesieniu do innych dokumentów – organ prowadzący postępowanie przygotowawcze albo prezes sądu lub przewodniczący składu sądu może zarządzić o odstąpieniu, w całości lub w części, od stosowania przepisów § 1 lub 3:

- 1) jeżeli dane dotyczące miejsca zamieszkania, miejsca pracy, numeru telefonu, adresu poczty elektronicznej i adresu do doręczeń elektronicznych pokrzywdzonego lub świadka są oskarżonemu znane;
- 2) w odniesieniu do danych dotyczących miejsca zamieszkania, miejsca pracy, numeru telefonu, adresu poczty elektronicznej, adresu do doręczeń elektronicznych oraz numeru PESEL pokrzywdzonego lub świadka, jeżeli dane te są związane z miejscem prowadzenia działalności gospodarczej przez pokrzywdzonego lub świadka i

zostały przekazane do wiadomości publicznej do właściwego rejestru lub właściwej ewidencji;

- 3) z powodu oczywistego braku potrzeby ochrony danych dotyczących miejsca zamieszkania, miejsca pracy, numeru telefonu lub adresu poczty elektronicznej i adresu do doręczeń elektronicznych pokrzywdzonego lub świadka z uwagi na charakter sprawy.””;

- 3) pkt 21 otrzymuje brzmienie:

„21) w art. 333 w § 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Należy również podać numery telefonów i adresy poczty elektronicznej osób wskazanych w zdaniu pierwszym, chyba że informacji tych nie można ustalić, oraz adresy do doręczeń elektronicznych, jeżeli osoby te wyraziły zgodę na dokonywanie doręczeń na ten adres.””.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Celem projektu jest wyeliminowanie mankamentów regulacji ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2026 r. poz. 490, z późn. zm.), dalej jako „k.p.k.”, dostrzeżonych w praktyce ich stosowania.

W projekcie zaproponowano:

1. rozszerzenie zakresu danych osobowych odbieranych w trakcie przesłuchania od świadka (numer PESEL, nazwa i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość, nazwa organu wydającego ten dokument, numer telefonu, adres poczty elektronicznej) oraz ochronę tych danych, w zakresie dotychczas niewskazanym, poprzez zamieszczanie w załączniku do protokołu przechowywanym w załączniku adresowym do akt sprawy (art. 191 § 1a k.p.k. i art. 148a § 1 k.p.k.);
2. uchylenie regulacji dotyczących wykorzystywania w toku procesu karnego urządzeń technicznych typu faks w związku z wycofywaniem się z ich użytkowania wobec braku posiadania przez tego typu urządzenia właściwych mechanizmów bezpieczeństwa (art. 81a § 3 pkt 1 k.p.k., art. 119 § 1 pkt 2 k.p.k., art. 132 § 3 k.p.k., art. 299a § 2 k.p.k., art. 332 § 1 pkt 1 k.p.k., art. 333 § 3 k.p.k., art. 589y § 1 pkt 1 k.p.k. i art. 607c § 1 pkt 1 k.p.k.);
3. nowelizację art. 192a § 1 k.p.k. poprzez użycie w miejsce sformułowania „odciski daktyloskopijne” zgodnego z przyjętą w nauce terminologią z zakresu kryminalistyki i biometrii sformułowania „odciski linii papilarnych”.

Ad 1.

Projektowany przepis art. 191 § 1a k.p.k. ma na celu rozszerzenie zakresu danych, które organ przesłuchujący jest zobowiązany odebrać od świadka, o informacje takie jak: numer PESEL (nazwa i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość, jak również nazwa organu wydającego ten dokument – w przypadku świadka nieposiadającego nr PESEL), numer telefonu, adres poczty elektronicznej.

Numer PESEL jest to jedenastocyfrowy symbol numeryczny, który zawiera datę urodzenia, numer porządkowy, oznaczenie płci oraz liczbę kontrolną, dzięki czemu jednoznacznie identyfikuje daną osobę. Ustalenie i odebranie nr PESEL występującego w sprawie świadka (pokrzywdzonego) ma istotne znaczenie dla sprawności przebiegu postępowania karnego, w tym realizacji poszczególnych czynności procesowych, w toku których niezbędna jest identyfikacja osoby, której dana czynność ma dotyczyć lub której dane

czy dokumenty są przedmiotem tej czynności. Dla przykładu celem zabezpieczenia przez sąd lub prokuratora rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie, m.in. w postaci dokumentacji medycznej pokrzywdzonego od określonej placówki medycznej, w sentencji postanowienia o żądaniu wydania rzeczy oprócz imienia i nazwiska pacjenta zasadnym i koniecznym jest wskazanie przypisanego do niego nr PESEL. Stanowi on nieodłączną część dokumentacji medycznej, jednoznacznie identyfikującą określoną osobę. Również w przypadku konieczności uzyskania informacji lub dokumentacji urzędowej, np. z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, urzędów skarbowych, czy też komorników sądowych, niezbędnym elementem pozwalającym na sprawne pozyskanie informacji lub dokumentów jest właściwa identyfikacja osoby, której one dotyczą, co nie ulega wątpliwości zapewnia wskazanie nr PESEL. Brak takiej identyfikacji może uniemożliwić bądź utrudnić uzyskanie kluczowego dla sprawy dowodu. Numer PESEL jako informacja jednoznacznie identyfikująca określoną osobę jest także niezbędny w celu realizacji kar porządkowych. Jeżeli świadek bez należytego usprawiedliwienia nie stawił się na wezwanie organu prowadzącego postępowanie albo bez zezwolenia tego organu wydał się z miejsca czynności przed jej zakończeniem właściwy organ procesowy może nałożyć na świadka karę pieniężną w wysokości do 3000 zł, jak też zarządzić zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie świadka (art. 285 § 1 i 2 k.p.k.).

W przypadku świadka nieposiadającego nr PESEL zasadnym jest ustalenie nazwy i numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość, jak również nazwy organu wydającego ten dokument. Informacje te umożliwią identyfikację danej osoby.

Dodatkowo zasadnym jest uzyskanie od świadka uczestniczącego w protokołowanej czynności nazwy i numeru dokumentu stwierdzającego jego tożsamość wraz z nazwą organu, który wydał ten dokument, ponieważ elementy te dopełniają identyfikację danej osoby.

Ponadto za konieczne uznano uzyskanie od świadka (pokrzywdzonego) informacji o numerze telefonu i adresie poczty elektronicznej. Wskazane dane ułatwią kontakt organu ze świadkiem, a tym samym pozwalają na usprawnienie przebiegu postępowania. Regulacja ta jest również konsekwencją obowiązujących unormowań. Przykładowo, w wypadku skierowania do sądu aktu oskarżenia (czy też wniosku o warunkowe umorzenie postępowania) normy Kodeksu postępowania karnego obligują organ postępowania przygotowawczego do przekazania do sądu takich danych (art. 333 § 3 k.p.k.). Dlatego też wprowadzono podstawę prawną do ich uzyskania.

Nowelizacja przepisu art. 148a k.p.k. jest konsekwencją zmiany przepisu art. 191 k.p.k. i ma na celu rozszerzenie zakresu danych podlegających ochronie. Aktualne brzmienie przepisu

art. 148a § 1 k.p.k. wskazuje, że dane dotyczące miejsca zamieszkania, miejsca pracy, numeru telefonu, telefaksu, a także adresu poczty elektronicznej pokrzywdzonych i świadków uczestniczących w czynności nie zamieszcza się w protokole, ponieważ ustawa nakazuje zamieszczanie ich w załączniku do protokołu, który przechowuje się w załączniku adresowym do akt sprawy, do wiadomości organu prowadzącego postępowanie. Zgodnie z proponowanym brzmieniem zakres danych podlegających ochronie zostanie poszerzony o informacje takie jak: numer PESEL, nazwa i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz nazwa organu wydającego ten dokument (przy rezygnacji z anonimizacji numeru telefaksu, z uwagi na odstąpienie od obowiązku jego uzyskania). Wskazane elementy zawierające dane osobowe podlegające ochronie nie powinny być również umieszczane w protokołach, ponieważ dokumenty te mogą być udostępniane innym uczestnikom postępowania, w tym także w formie odpisów bądź kopii. Wymienione informacje będą dostępne tylko do wiadomości organu prowadzącego postępowanie. Wpłynie to na podniesienie poziomu bezpieczeństwa pokrzywdzonych i świadków uczestniczących w czynności, eliminując tym samym zagrożenie niezgodnego z prawem uzyskania danych osobowych. Należy także podkreślić, że proponowany kierunek zmiany został pozytywnie zaopiniowany przez Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Zwrócił on uwagę, że wprowadzenie w jednym przepisie Kodeksu postępowania karnego zamkniętego katalogu danych osobowych odbieranych od świadka realizuje zasadę ochrony danych osobowych, a ponadto zamieszczenie wskazanych danych w załączniku do protokołu, dostępnym tylko do wiadomości organu prowadzącego postępowanie, jest zasadne dla zapewnienia ich bezpieczeństwa. Tym samym proponowany przepis zawiera zamknięty katalog obligatoryjnych elementów przesłuchania każdego świadka (oczywiście jedynie w zakresie danych wskazanych w tym przepisie, które świadek posiada). Nie oznacza to jednak, że na etapie przeprowadzania czynności procesowej świadkowi nie mogą zostać zadane pytania dotyczące innych danych osobowych, które mają znaczenie dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy, mając na uwadze treść art. 171 k.p.k. regulującego zasady przesłuchania każdego osobowego źródła dowodowego. W proponowanych rozwiązaniach rozszerzono także katalog danych, w stosunku do których uprawniony organ procesowy może podjąć decyzję o odstąpieniu od ich anonimizacji, w wypadku zaistnienia wymienionych w przepisie okoliczności. Należy jednak podkreślić, że organ może odstąpić od anonimizacji wskazanych informacji w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Zasadą pozostaje anonimizacja wskazanych danych (w szczególności nr PESEL, którego nie można zmienić i który jednoznacznie identyfikuje określoną osobę). Dlatego też podejmując decyzję o odstąpieniu od anonimizacji wskazanych informacji, organ powinien kierować się zasadą

szczególnej ostrożności, mając na uwadze konieczność jak najpełniejszej ochrony danych osobowych świadka.

Zgodnie z projektowanym przepisem art. 148a § 4a k.p.k. „Zarządzenie o odstąpieniu, w całości lub w części, od stosowania przepisów § 1 lub 3 wymaga uzasadnienia”. Dodatkowo zatem zarządzenie o odstąpieniu w całości lub w części od anonimizacji wskazanych informacji będzie wymagało uzasadnienia.

Ad 2.

Mając na uwadze rekomendację zalecającą wycofanie z użytku służbowego wszystkich urządzeń technicznych typu faks, w obrębie całego resortu sprawiedliwości, z uwagi na brak posiadania przez tego typu urządzenia mechanizmów bezpieczeństwa (w tym brak ich regularnej aktualizacji) zaproponowano rezygnację z konieczności odebrania od świadka informacji dot. numeru telefaksu. Uchylono także regulacje przewidujące możliwość przesłania określonych dokumentów za pośrednictwem telefaksu, czy też przewidujące obowiązek oznaczenia numeru telefaksu w pismach procesowych.

Ad 3.

Artykuł 192a § 1 k.p.k. stanowi aktualnie, że „w celu ograniczenia kręgu osób podejrzanych lub ustalenia wartości dowodowej ujawnionych śladów można pobrać odciski daktyloskopijne, wymaz ze śluzówki policzków, włosy, ślinę, próby pisma, zapach, wykonać fotografię osoby lub dokonać utrwalenia głosu. Po wykorzystaniu w sprawie, w której dokonano pobrania lub utrwalenia, pobrany lub utrwalony materiał zbędny dla postępowania należy niezwłocznie usunąć z akt i zniszczyć”.

Przepis art. 192a § 1 k.p.k. w obecnym brzmieniu posługuje się terminem „odciski daktyloskopijne”, który nie jest zgodny z przyjętą w nauce terminologią z zakresu kryminalistyki i biometrii. Zgodnie bowiem z aktualnym stanem wiedzy i przyjętą praktyką legislacyjną w innych aktach prawnych, właściwym terminem odnoszącym się do pobierania danych biometrycznych w postaci wzorów linii papilarnych jest określenie: „odciski linii papilarnych”.

Przykładowo, terminologia „odcisków linii papilarnych” została przyjęta w:

- 1) ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636, z późn. zm.);
- 2) ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób (Dz. U. z 2022 r. poz. 1689);

- 3) ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079, z późn. zm.).

W świetle powyższego należy wskazać, że zastosowanie przez ustawodawcę w art. 192a § 1 k.p.k. określenia „odciski daktyloskopijne”, jest nie tylko nieścisłe, lecz może także prowadzić do wątpliwości interpretacyjnych, szczególnie w sytuacjach wymagających precyzyjnego określenia zakresu czynności procesowych oraz środków przymusu.

Mając na uwadze, że objęte przedmiotowym projektem regulacje dotyczą m.in. art. 119 § 1 pkt 2 k.p.k., art. 148a § 1, 3 i 4 k.p.k. oraz art. 333 § 3 zdanie drugie k.p.k., które zostały znowelizowane na mocy art. 82 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 3, z późn. zm.), jednakże pozostają w okresie *vacatio legis* do dnia 1 października 2029 r., zasadnym było dokonanie stosownych zmian również w tym akcie prawnym.

Zgodnie z art. 3 projektu ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projektowana regulacja nie jest sprzeczna z zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, zatem nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Zawarte w projekcie regulacje nie będą miały wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, o których mowa w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480, z późn. zm.).

Zgodnie z § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677, z późn. zm.) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt nie podlegał dokonaniu oceny OSR przez Koordynatora OSR w trybie § 32 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

W celu spełnienia wymogów, o których mowa w § 42 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów, projekt został skierowany do Koordynatora OSR. Uwag nie zgłoszono.

Projekt nie dotyczy warunków określonych w uchwale nr 20 Rady Ministrów z dnia 18 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).

Nazwa projektu: Projekt ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz ustawy o doręczeniach elektronicznych Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Sprawiedliwości Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu: Pod względem legislacyjnym i merytorycznym: Arkadiusz Myrcha, Sekretarz Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu: <u>Opiekun legislacyjny:</u> Monika Walewska, Zastępca Dyrektora Departamentu Legislacyjnego tel. 22 52 12 764, e-mail: sekretariat.dl@ms.gov.pl Anna Łubińska-Bujak, Główny Specjalista ds. legislacji, Departament Legislacyjny e-mail: Anna.Lubinska-Bujak@ms.gov.pl, tel. 22 52 12 285 <u>Opiekun merytoryczny:</u> Adam Synakiewicz, Dyrektor Departamentu Prawa Karnego tel. 22 52 12 645, e-mail: sekretariat.dpk@ms.gov.pl	Data sporządzenia: 29.06.2026 r. Źródło: Inicjatywa własna. Nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów: UD272
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność podjęcia prac legislacyjnych wyniknęła z potrzeby przeprowadzenia zmian ukierunkowanych na uaktualnienie i ulepszenie przepisów postępowania karnego. Obecnie występują istotne mankamenty legislacyjne, które wymagają zmiany, mianowicie:

- dane osobowe podawane przez świadka przed pierwszym przesłuchaniem są niewystarczające i wymagają rozszerzenia o m.in. numer PESEL (nazwa i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość, jak również nazwa organu wydającego ten dokument – w przypadku świadka nieposiadającego nr PESEL), numer telefonu, adres poczty elektronicznej, nazwę i numer dokumentu stwierdzającego jego tożsamość wraz z nazwą organu, który wydał dokument, a także numer telefonu i adres poczty elektronicznej. Uzyskanie pierwszych dwóch z wymienionych danych ma na celu usprawnienie realizacji poszczególnych czynności procesowych związanych z tym uczestnikiem postępowania. Numer PESEL stanowi bowiem oznaczenie numeryczne, które jednoznacznie identyfikuje daną osobę i będzie pomocny przy uzyskiwaniu np. dowodu związanego ze świadkiem w postaci dokumentacji medycznej lub dokumentacji urzędowej z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych lub urzędów skarbowych. Dane w postaci nazwy i numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość będą zaś stanowiły element dopełniający identyfikację świadka. Natomiast rozszerzenie podawania danych przez świadka o numer telefonu i adres poczty elektronicznej usprawni komunikację między organami procesowymi a tym uczestnikiem postępowania. Przy wprowadzeniu przedmiotowych zmian niezbędne będzie odpowiednie zabezpieczenie tych danych przed dostępem osób trzecich lub oskarżonego;
- nieprecyzyjne ujęcie sformułowania odnoszącego się do pobierania odcisków palców w Kodeksie postępowania karnego, co może skutkować problemami interpretacyjnymi w stosowaniu i dopuszczaniu przedmiotowego dowodu.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozwiązaniem problemów zaprezentowanych w punkcie 1 OSR jest nowelizacja przepisów ustawy – Kodeks postępowania karnego (dalej jako „k.p.k.”) oraz ustawy o doręczeniach elektronicznych.

Rozszerzenie katalogu danych podawanych przez świadka i zabezpieczenie tych danych

Projektowana zmiana art. 191 § 1a k.p.k. zakłada rozszerzenie katalogu danych osobowych odbieranych przed pierwszym przesłuchaniem od świadka przez sąd, ale również przez organy postępowania przygotowawczego. Zmieniona treść § 1a wymienia następujące dane: **miejsce zamieszkania** świadka, **numer PESEL** świadka, **nazwę i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość** świadka, **nazwę organu wydającego dokument** świadkowi, **numer telefonu** świadka oraz **adres poczty elektronicznej** świadka. Zmiana ta z jednej strony pozwoli na identyfikację świadka z drugiej zaś usprawni komunikację między organami procesowymi a świadkami, co może wpłynąć pozytywnie na sprawność prowadzonych postępowań karnych.

Projektowany przepis art. 191 § 1a nakazuje ustalenie nr PESEL świadka. Natomiast ustalenie nazwy i numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość, jak również nazwy organu wydającego ten dokument, jest konieczne w przypadku świadka

nieposiadającego nr PESEL. Projektowany przepis art. 191 § 1a k.p.k. ma na celu rozszerzenie zakresu danych, które organ przesłuchujący jest zobowiązany odebrać od świadka, o informacje takie jak: numer PESEL (nazwa i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość, jak również nazwa organu wydającego ten dokument – w przypadku świadka nieposiadającego nr PESEL), numer telefonu, adres poczty elektronicznej.

W przypadku świadka nieposiadającego nr PESEL zasadnym jest ustalenie nazwy i numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość, jak również nazwy organu wydającego ten dokument. Informacje te umożliwią identyfikację danej osoby.

Zgodnie z projektowanym przepisem art. 191 § 1a k.p.k. miejsce zamieszkania świadka ustala się na podstawie pisemnego oświadczenia świadka.

Nowelizacja przepisu art. 148a k.p.k. jest konsekwencją zmiany przepisu art. 191 k.p.k. i ma na celu rozszerzenie zakresu danych podlegających ochronie. Aktualne brzmienie przepisu art. 148a § 1 k.p.k. wskazuje, że dane dotyczące miejsca zamieszkania, miejsca pracy, numeru telefonu, telefaksu, a także adresu poczty elektronicznej pokrzywdzonych i świadków uczestniczących w czynności nie zamieszcza się w protokole, ponieważ ustawa nakazuje zamieszczanie ich w załączniku do protokołu, który przechowuje się w załączniku adresowym do akt sprawy, do wiadomości organu prowadzącego postępowanie. Zgodnie z proponowanym brzmieniem **zakres danych podlegających ochronie zostanie poszerzony o informacje takie jak: numer PESEL, nazwa i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość oraz nazwa organu wydającego dokument** (przy rezygnacji z anonimizacji numeru telefaksu, z uwagi na odstąpienie od obowiązku jego uzyskania). Wskazane elementy zawierające dane osobowe podlegające ochronie nie powinny być również umieszczane w protokołach, ponieważ dokumenty te mogą być udostępniane innym uczestnikom postępowania, w tym także w formie odpisów bądź kopii. Wymienione informacje będą dostępne tylko do wiadomości organu prowadzącego postępowanie. Wpłyne to na **podniesienie poziomu bezpieczeństwa pokrzywdzonych i świadków uczestniczących w czynności, eliminując tym samym zagrożenie niezgodnego z prawem uzyskania danych osobowych**.

Podkreślić należy, że proponowany kierunek zmiany został pozytywnie zaopiniowany przez Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych, który zwrócił uwagę, że wprowadzenie w jednym przepisie k.p.k. zamkniętego katalogu danych osobowych odbieranych od świadka realizuje zasadę ochrony danych osobowych, a ponadto zamieszczenie wskazanych danych w załączniku do protokołu, dostępnym tylko do wiadomości organu prowadzącego postępowanie, jest zasadne dla zapewnienia ich bezpieczeństwa. Tym samym proponowany przepis zawiera zamknięty katalog obligatoryjnych elementów przesłuchania każdego świadka (oczywiście jedynie w zakresie danych wskazanych w tym przepisie, które świadek posiada). Nie oznacza to jednak, że na etapie przeprowadzania czynności procesowej świadkowi nie mogą zostać zadane pytania dotyczące innych danych osobowych, które mają znaczenia dla rozstrzygnięcia konkretnej sprawy, mając na uwadze treść art. 171 k.p.k. regulującego zasady przesłuchania każdego osobowego źródła dowodowego. W proponowanych rozwiązaniach rozszerzono także katalog danych, w stosunku do których uprawniony organ procesowy może podjąć decyzję o odstąpieniu od ich anonimizacji, w wypadku zaistnienia wymienionych w przepisie okoliczności. Należy jednak podkreślić, że organ może odstąpić od anonimizacji wskazanych informacji w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Zasadą pozostaje anonimizacja wskazanych danych (w szczególności nr PESEL, którego nie można zmienić i który jednoznacznie identyfikuje określoną osobę). Dlatego też podejmując decyzję o odstąpieniu od anonimizacji wskazanych informacji, organ powinien kierować się zasadą szczególnej ostrożności, mając na uwadze konieczność jak najpełniejszej ochrony danych osobowych świadka.

Zgodnie z projektowanym przepisem art. 148a § 4a k.p.k. „zarządzenie o odstąpieniu, w całości lub w części, od stosowania przepisów § 1 lub 3 wymaga uzasadnienia”. Dlatego dodatkowo zarządzenie o odstąpieniu w całości lub w części od anonimizacji wskazanych informacji będzie wymagało uzasadnienia.

Eliminacja faksu jako kanału komunikacji między organami procesowymi a uczestnikami postępowania

Projektowane zmiany art. 81a § 3 pkt 1 k.p.k., art. 119 § 1 pkt 2 k.p.k., art. 132 § 3 k.p.k., art. 299a § 2 k.p.k., art. 332 § 1 pkt 1 k.p.k., art. 333 § 3 k.p.k., art. 589y § 1 pkt 1 k.p.k. oraz art. 607c § 1 pkt 1 k.p.k. zakładają usunięcie faksu jako narzędzia komunikacji w postępowaniu karnym. Zmiany te uwzględniają zalecenia w zakresie bezpieczeństwa, które rekomendują wycofanie z użytku służbowego wszystkich urządzeń technicznych typu faks, z uwagi na **brak posiadania przez te urządzenia mechanizmów bezpieczeństwa** (w tym brak ich regularnej aktualizacji). Powyższe zmiany zaproponowano również ze względu na fakt, że faks jest narzędziem komunikacyjnym, który **nie jest już praktycznie stosowany w obrocie w sektorze zarówno publicznym, jak i prywatnym**. Omawiana zmiana legislacyjna ma więc na celu dostosowanie prawa do zmieniającej się rzeczywistości. Zaproponowano więc rezygnację z konieczności odebrania od świadka informacji dotyczących numeru telefaksu. Uchylono także regulacje m.in. przewidujące możliwość przesłania określonych dokumentów za pośrednictwem telefaksu lub przewidujące obowiązek oznaczenia numeru telefaksu w pismach procesowych, a także inne zmiany techniczne, rugujące faks z postępowania karnego. Komunikacja pomiędzy organami postępowania karnego a uczestnikami procesu może w dalszym ciągu odbywać się w sposób tradycyjny – poprzez skuteczne doręczenie w sposób przewidziany w przepisach k.p.k. wezwania, zawiadomienia lub każdego innego pisma. Obowiązujący przepis art. 191 § 1a k.p.k. daje podstawę prawną do ustalenia miejsca zamieszkania świadka, a co za tym idzie umożliwia skuteczne doręczenie korespondencji. Ponadto obowiązujący przepis art. 119 § 1 pkt 2 k.p.k., nakładający obowiązek umieszczenia przez każdego wnoszącego pismo procesowe adresu zamieszkania, umożliwia doręczenie takiej osobie korespondencji. Również uczestnik postępowania może złożyć stosowne pismo do organu

postępowania poprzez nadanie go w placówce operatora pocztowego. Kolejną możliwością nawiązania kontaktu pomiędzy organem, a uczestnikiem postępowania karnego jest komunikacja telefoniczna. Projektowany przepis art. 191 § 1a k.p.k. ustanawia podstawę prawną dla uzyskania przez organ numeru telefonu osoby przesłuchiwanej. Ponadto obowiązujący przepis art. 119 § 1 pkt 2 k.p.k., nakładający obowiązek umieszczenia przez każdego wnoszącego pismo procesowe numeru telefonu, umożliwia kontakt z uczestnikiem postępowania. Również powszechna dostępność numerów telefonu, na stronach internetowych właściwych sądów lub prokuratury, daje możliwość kontaktu osoby zainteresowanej z właściwym organem. Istnieje także możliwość komunikacji w oparciu o kanały poczty elektronicznej. Projektowany przepis art. 191 § 1a k.p.k. ustanawia podstawę prawną dla uzyskania przez organ adresu poczty elektronicznej występującego w sprawie świadka. Ponadto obowiązujący przepis art. 119 § 1 pkt 2 k.p.k., nakładający obowiązek umieszczenia przez każdego wnoszącego pismo procesowe adresu poczty elektronicznej, umożliwia kontakt e-mailowy z uczestnikiem postępowania. Również powszechna dostępność adresów poczty elektronicznej, na stronach internetowych właściwych sądów lub prokuratur, daje możliwość kontaktu osoby zainteresowanej z właściwym organem. Należy także podkreślić, że w sądach powszechnych funkcjonuje Portal Informacyjny, który ma na celu ułatwienie podmiotom upoważnionym i uprawnionym w myśl obowiązujących przepisów prawa, a w szczególności stronom postępowania i ich pełnomocnikom, dostępu do informacji o stanie spraw oraz o czynnościach podejmowanych w sprawie, jakie znajdują się w oprogramowaniu wspomagającym biurowość sądową w sprawach rozpoznawanych przed danym sądem.

Doprecyzowanie pojęcia odnoszącego się do pobierania odcisków palców

Projektowana zmiana art. 192a § 1 k.p.k. zakłada zastąpienie pojęcia „odciski daktyloskopijne” pojęciem „odciski linii papilarnych” w odniesieniu do pobierania i badania odcisków palców w postępowaniu dowodowym. Zmiana ta wynika z potrzeby wyeliminowania niezgodności pojęcia „odciski daktyloskopijne” z przyjętą w nauce terminologią z zakresu kryminalistyki i biometrii. Zgodnie z aktualnym stanem wiedzy i przyjętą praktyką legislacyjną w innych aktach prawnych, właściwym terminem odnoszącym się do pobierania danych biometrycznych w postaci wzorów linii papilarnych (a więc odcisków palców) jest określenie: „odciski linii papilarnych”.

Zmiany w ustawie o doręczeniach elektronicznych

Mając na uwadze, że objęte przedmiotowym projektem regulacje dotyczą m.in. art. 119 § 1 pkt 2 k.p.k., art. 148a § 1, 3 i 4 k.p.k. oraz art. 333 § 3 zdanie drugie k.p.k., które zostały znowelizowane na mocy art. 82 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych (Dz. U. z 2026 r. poz. 3, z późn. zm.), jednakże pozostają w okresie *vacatio legis* do dnia 1 października 2029 r., zasadnym jest dokonanie stosownych zmian również w tym akcie prawnym. Zmiany te są identyczne jak zmiany wymienione w podrozdziałach „Rozszerzenie katalogu danych podawanych przez świadka i zabezpieczenie tych danych” oraz „Eliminacja faksu jako kanału komunikacji między sądem o stronami postępowania”.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Projektowana regulacja ze względu na stopień jej szczegółowości i domenę prawa krajowego nie była poddawana analizie prawnoporównawczej.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Obywatele	37 423 000	Główny Urząd Statystyczny	- Wprowadzenie obowiązku podawania: numeru PESEL, nazwy i numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość, nazwy organu wydającego dokument, numeru telefonu i adresu poczty elektronicznej przed przesłuchaniem w charakterze świadka, w toku postępowania karnego; - Wyeliminowanie możliwości komunikowania się z podmiotem prowadzącym postępowanie karne przy użyciu faksu.
Sądy powszechne	377, w tym: 319 – sądy rejonowe 47 – sądy okręgowe 11 – sądy apelacyjne	Informacja powszechnie dostępna.	- Wyeliminowanie możliwości komunikowania się z uczestnikami postępowania karnego przy użyciu faksu; - Wprowadzenie obowiązku uzyskania od świadka numeru PESEL, nazwy i numeru dokumentu stwierdzającego jego tożsamość, nazwy organu wydającego ten dokument oraz numeru telefonu i adresu poczty elektronicznej, a ponadto umieszczenia tych danych w zakresie dotychczas niewskazanym w załączniku do protokołu zamiast w samym protokole, ze względu na ochronę danych, z jednoczesnym zachowaniem możliwości do ujęcia powyższych danych w samym protokole przy spełnieniu

			warunków zawartych w projektowanym art. 148a § 4 pkt 1–3 k.p.k.
Prokuratorzy	5863	Mały Rocznik statystyczny GUS 2024	- Wylimitowanie możliwości komunikowania się z uczestnikami postępowania karnego i sądem przy użyciu faksu; - Wprowadzenie obowiązku uzyskania od świadka numeru PESEL, nazwy i numeru dokumentu stwierdzającego jego tożsamość, nazwy organu wydającego ten dokument oraz numeru telefonu i adresu poczty elektronicznej, a ponadto umieszczenia tych danych w zakresie dotychczas niewskazanym w załączniku do protokołu zamiast w samym protokole, ze względu na ochronę danych, z jednoczesnym zachowaniem możliwości do ujęcia powyższych danych w samym protokole przy spełnieniu warunków zawartych w projektowanym art. 148a § 4 pkt 1–3 k.p.k.
Policja i inne organy uprawnione do prowadzenia postępowania przygotowawczego	1	Informacja powszechnie dostępna.	- Wylimitowanie możliwości komunikowania się z uczestnikami postępowania karnego i sądem przy użyciu faksu; - Wprowadzenie obowiązku uzyskania od świadka numeru PESEL, nazwy i numeru dokumentu stwierdzającego jego tożsamość, nazwy organu wydającego ten dokument oraz numeru telefonu i adresu poczty elektronicznej, a ponadto umieszczenia tych danych w zakresie dotychczas niewskazanym w załączniku do protokołu zamiast w samym protokole, ze względu na ochronę danych, z jednoczesnym zachowaniem możliwości do ujęcia powyższych danych w samym protokole przy spełnieniu warunków zawartych w projektowanym art. 148a § 4 pkt 1–3 k.p.k.
Pełnomocnicy uczestników postępowań przygotowawczych – adwokaci i radcowie prawni wykonujący zawód	22 953 – adwokaci wykonujący zawód 40 000 – radcowie prawni wykonujący zawód Razem: ok. 63 tys.	Naczelna Rada Adwokacka, Krajowa Izba Radców Prawnych	Wylimitowanie możliwości komunikowania się z podmiotem prowadzącym postępowanie karne i innymi uczestnikami procesu przy użyciu faksu.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z § 4 i § 52 ust. 1 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) oraz stosownie do wymogów art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677, z późn. zm.).

W trybie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa zainteresowania pracami nad projektem nie zgłosił żaden podmiot.

Projekt w ramach opiniowania i konsultacji został przekazany następującym podmiotom:

1. Prokurator Krajowy,
2. Przewodniczący Krajowej Rady Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym,
3. Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego,
4. Przewodniczący Krajowej Rady Sądownictwa,
5. Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej,
6. Prezes Krajowej Rady Radców Prawnych,
7. Prezes Urzędu Ochrony Danych Osobowych,
8. Prezes Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej,
9. Rzecznik Praw Obywatelskich,
10. Prezesi sądów apelacyjnych (po uzyskaniu stanowiska prezesów sądów okręgowych i rejonowych – odpowiedź zbiorcza),
11. Prokuratorzy regionalni (po uzyskaniu stanowiska prokuratorów okręgowych i rejonowych),
12. Związek Zawodowy Prokuratorów i Pracowników Prokuratury RP,
13. Krajowy Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Ad Rem”,

14. Stowarzyszenie Prokuratorów „Lex Super Omnia”,
 15. Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia”,
 16. Stowarzyszenie Sędziów „Themis”,
 17. Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa i Prokuratury,
 18. Ogólnokrajowy Związek Zawodowy „AR Prim”,
 19. Instytut Wymiaru Sprawiedliwości,
 20. Helsińska Fundacja Praw Człowieka,
 21. Fundacja Krakowski Instytut Prawa Karnego,
 22. Fundacja Court Watch Polska,
 23. Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji,
 24. Polskie Stowarzyszenie Rzeczoznawców i Biegłych Sądowych,
 25. Polskie Towarzystwo Ekspertów i Biegłych Sądowych.
- Czas trwania opiniowania i konsultacji publicznych – 21 dni.

Uwagi zgłosili:

- Sąd Najwyższy oraz Prezes Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu – częściowo uwzględnione;
- Naczelna Rada Adwokacka, Stowarzyszenie Prokuratorów „Lex Super Omnia”, Prokuratura Regionalna w Katowicach oraz Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji – nie zostały uwzględnione.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2025 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Źródła finansowania	Brak wpływu na sektor finansów publicznych.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Brak wpływu.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Projekt ustawy nie dotyczy majątkowych praw i obowiązków przedsiębiorców lub praw i obowiązków przedsiębiorców wobec organów administracji publicznej i nie wpływa na działalność mikroprzedsiębiorców oraz małych i średnich przedsiębiorców.						

	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe, w tym osoby z niepełnosprawnością i starsze	Zgodnie z założeniami projektu obywatele będą mieli możliwość komunikowania się z sądem lub oskarżycielem publicznym w nowoczesny sposób, to jest za pośrednictwem m.in. poczty elektronicznej. Wariant komunikacji za pośrednictwem faksu między obywatelem a powyższymi podmiotami zostanie usunięty ze względu na niski poziom bezpieczeństwa tego środka komunikacji, a przede wszystkim znikomy stopień jego wykorzystania w obecnych czasach, zarówno w obrocie prywatnym, jak i profesjonalnym.
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☐ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☒ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
Komentarz: Sądy powszechne będą obowiązane do tworzenia załączników do protokołów rozpraw karnych poszerzonych o numer PESEL świadka, nazwę i numer dokumentu stwierdzającego tożsamość świadka oraz nazwę organu wydającego dokument świadkowi, w celu ochrony tych danych przez oskarżonym.		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowana regulacja nie ma bezpośredniego wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☒ sądy powszechne, administracyjne lub wojskowe	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☒ inne: organy postępowania przygotowawczego	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowana regulacja wpłynie na sądy powszechne i organy postępowania przygotowawczego poprzez: - Wyeliminowanie możliwości komunikowania się z uczestnikami postępowania karnego przy użyciu faksu; - Wprowadzenie obowiązku uzyskania od świadka numeru PESEL, nazwy i numeru dokumentu stwierdzającego jego tożsamość, nazwy organu wydającego ten dokument oraz numeru telefonu i adresu poczty elektronicznej, a ponadto umieszczenia tych danych w zakresie dotychczas niewskazanym w załączniku do protokołu zamiast w samym protokole, ze względu na ochronę danych, z jednoczesnym zachowaniem możliwości do ujęcia powyższych danych w samym protokole przy spełnieniu warunków zawartych w projektowanym art. 148a § 4 pkt 1–3 k.p.k.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Efekty wejścia w życie projektowanych rozwiązań będą natychmiastowe i nie wymagają pomiaru.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak załączników.		

Warszawa, dnia 26 maja 2026 r.

Raport z konsultacji
projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz ustawy o doręczeniach elektronicznych (UD272)

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2025 r. poz. 677, z późn. zm.) i § 52 ust. 1 uchwały Nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2026 r. poz. 404) projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt nie wymaga zasięgnięcia opinii, dokonania konsultacji albo uzgodnienia projektu z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

W trybie art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa zainteresowania pracami nad projektem nie zgłosił żaden podmiot.

W ramach opiniowania projekt został przekazany następującym podmiotom:

- 1) Prokurator Krajowy,
- 2) Krajowa Rada Sądownictwa,
- 3) Krajowa Rada Prokuratorów,
- 4) Sąd Najwyższy,
- 5) Naczelna Rada Adwokacka,
- 6) Krajowa Rada Radców Prawnych,
- 7) Urząd Ochrony Danych Osobowych,
- 8) Prokuratoria Generalna Rzeczypospolitej Polskiej,

- 9) Sądy Apelacyjne,
- 10) Prokuratury Regionalne,
- 11) Rzecznik Praw Obywatelskich.

Uwagi do projektu przedstawione przez Prezesa Sądu Najwyższego oraz Prezesa Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu – zostały częściowo uwzględnione.

Uwagi do projektu przedstawione przez Naczelną Radę Adwokacką oraz Prokuraturę Regionalną w Katowicach – nie zostały uwzględnione.

Zestawienie przedstawionych uwag wraz z odniesieniem Ministra Sprawiedliwości zawiera odrębna tabela.

W ramach konsultacji publicznych projekt został przekazany następującym podmiotom:

- 1) Związek Zawodowy Prokuratorów i Pracowników Prokuratury RP,
- 2) Krajowy Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Ad Rem”,
- 3) Stowarzyszenie Prokuratorów „Lex Super Omnia”,
- 4) Stowarzyszenie Sędziów Polskich „Iustitia”,
- 5) Stowarzyszenie Sędziów „Themis”,
- 6) Międzyzakładowa Organizacja Związkowa NSZZ „Solidarność” Pracowników Sądownictwa i Prokuratury,
- 7) Ogólnokrajowy Związek Zawodowy „AR Prim”,
- 8) Instytut Wymiaru Sprawiedliwości,
- 9) Helsińska Fundacja Praw Człowieka,
- 10) Fundacja Krakowski Instytut Prawa Karnego,
- 11) Fundacja Court Watch Polska,
- 12) Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji,

13) Polskie Stowarzyszenie Rzecznawców i Biegłych Sądowych,

14) Polskie Towarzystwo Ekspertów i Biegłych Sądowych.

Uwagi do projektu zostały przedstawione przez Stowarzyszenie Prokuratorów „Lex Super Omnia” oraz Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji – nie zostały uwzględnione.

Zestawienie uwag zgłoszonych w toku konsultacji do projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz ustawy o doręczeniach elektronicznych (UD272)

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagi	Uwaga dotyczy	Treść uwagi	Stanowisko MS
1.	Stowarzyszenie Prokuratorów Lex Super Omnia	Uwagi ogólne	W zamyśle projektodawcy celem przedstawionych zmian jest uaktualnienie i ulepszenie przepisów postępowania karnego z uwagi na występujące mankamenty legislacyjne Kodeksu postępowania karnego¹. Dostrzeżono problemy występujące w treści art. 81a § 3 pkt 1 k.p.k., art. 119 § 1 pkt 2 k.p.k., art. 132 § 3 k.p.k., art. 299a § 2 k.p.k., art. 332 § 1 pkt 1 k.p.k., art. 333 § 3 k.p.k., art. 589y § 1 pkt 1 k.p.k. oraz art. 607c § 1 pkt 1 k.p.k., a wynikające m.in. z tego, iż dane osobowe podawane przez świadka przed pierwszym przesłuchaniem są niewystarczające i wymagają rozszerzenia o m.in. numer PESEL, nazwę i numer dokumentu stwierdzającego jego tożsamość wraz z nazwą organu, który wydał dokument,	Niezasadnym jest także uwzględnienie uwag zgłaszanych przez Stowarzyszenie Prokuratorów „Lex Super Omnia”.

¹ Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. (Dz. U. z 2025 r. poz. 46).

			a także numer telefonu i adres poczty elektronicznej. Konieczne stało się uzupełnienie procesową identyfikację świadka o ww. elementy. Niemniej istotne jest także projektowane rozszerzenie możliwości podania przez świadka sposobów kontaktowania się za pośrednictwem telefonu oraz adresu poczty elektronicznej, a także procesowe zabezpieczanie tych danych przed nieuprawnionym dostępem. Przedmiotowa nowela usuwa także problemy interpretacyjne związane z możliwością i dopuszczalnością procesowego pobierania odcisków palców poprzez przyjęcie terminologii zgodnej z innymi aktami prawnymi.	
2.	Stowarzyszenie Prokuratorów Lex Super Omnia	Art. 1 (projektowany art. 81a § 3 pkt 1 k.p.k., art. 119 § 1 pkt 2 k.p.k., art. 132 § 3 k.p.k., art. 299a § 2 k.p.k., art. 332 § 1 pkt 1 k.p.k., art. 333 § 3 k.p.k., art. 589y § 1 pkt 1 k.p.k. oraz art. 607c § 1 pkt 1 k.p.k.)	Proponowane zmiany art. 81a § 3 pkt 1 k.p.k., art. 119 § 1 pkt 2 k.p.k., art. 132 § 3 k.p.k., art. 299a § 2 k.p.k., art. 332 § 1 pkt 1 k.p.k., art. 333 § 3 k.p.k., art. 589y § 1 pkt 1 k.p.k. oraz art. 607c § 1 pkt 1 k.p.k. uznać należy za słuszne i konieczne. Formalnoprocesowe usunięcie faksu jako urządzenia służącego do komunikacji i przesyłania dokumentów w postępowaniu karnym będzie stanowiło dostosowanie przepisów prawa do rzeczywistości. Od wielu już lat faks nie jest używany w organach prokuratury i wymiaru sprawiedliwości, stąd chociażby odbieranie od uczestników postępowania danych osobowych w zakresie jego numeru jest bezprzedmiotowe.	Niezasadnym jest także uwzględnienie uwag zgłaszanych przez Stowarzyszenie Prokuratorów „Lex Super Omnia”. Należy wskazać, że projektowany przepis art. 132 § 3 k.p.k. nie dotyczy bezpośrednio instytucji doręczeń elektronicznych. Zmiana jego treści wynika z rezygnacji korzystania z telefaksu jako środka komunikacji procesowej. Istota projektowanej regulacji nie odnosi się tym samym do samej instytucji doręczenia elektronicznego. Jedynie na marginesie należy wskazać, że doręczenie określone w przepisie art. 132 § 3 (w tym rozwiązanie wskazujące, że dowodem takiego doręczenia jest potwierdzenie transmisji danych) funkcjonuje, dyspozycja ta uzyskała więc aprobatę w toku poprzedzającego procesu legislacyjnego. Wydaje się, że doręczenie elektroniczne nie narusza praw oskarżonego, albowiem przepis art. 132 § 4 k.p.k. wskazuje, że doręczenie oskarżonemu zawiadomienia o pierwszym terminie rozprawy głównej, terminie posiedzenia, o którym mowa w art. 341 § 1, art. 343 § 5, art. 343a i art.

				420 § 1 oraz doręczenie wyroku, o którym mowa w art. 500 § 1 nie może nastąpić w oparciu o pocztę elektroniczną.
3.	Stowarzyszenie Prokuratorów Lex Super Omnia	art. 1 pkt 4 (projektowany art. 148a k.p.k.)	Bardzo pozytywnie należy ocenić uregulowanie polegające na nowelizacji normy art. 148 k.p.k. i rozszerzenie zakresu podlegających ochronie wrażliwych danych uczestników postępowania karnego. Wobec wyzwań stojących przed podmiotami publicznymi wynikającymi m.in. z nowelizacji ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa (KSC) ² , wdrażającego unijną dyrektywę NIS2 ³ , poddanie ochronie takich danych jak numery PESEL, nazwy i numery dowodów stwierdzających tożsamość oraz nazwy publicznych podmiotów je wydających, jawi się jako niezbędna konieczność. Oczywistym jest, że dane wrażliwe uczestników postępowania karnego na każdym jego etapie wymagają szczególnej ochrony aby nie dopuścić np. do powtórnej wiktymizacji pokrzywdzonych (związanej z zagrożeniem niezgodnego z prawem uzyskania danych osobowych). Przedmiotowe dane jednoznacznie identyfikują określoną osobę i powinny pozostać do wyłącznej wiedzy organu procesowego.	Niezasadnym jest także uwzględnienie uwag zgłaszanych przez Stowarzyszenie Prokuratorów „Lex Super Omnia”.
4.	Stowarzyszenie Prokuratorów Lex Super Omnia	Art. 1 pkt 5 (projektowany art. 191 § 1a k.p.k.)	Projektowane brzmienie art. 191a § 1 k.p.k. i rozszerzenie danych osobowych odbieranych przed pierwszym przesłuchaniem świadka należy ocenić pozytywnie. Należy zwrócić uwagę, że najważniejsze jest usprawnienie komunikacji między organami	Niezasadnym jest także uwzględnienie uwag zgłaszanych przez Stowarzyszenie Prokuratorów „Lex Super Omnia”.

² Ustawa z dnia 5 lipca 2018 r. (Dz. U. z 2025 r. poz. 20).

³ Zob. dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2555 z dnia 14 grudnia 2022 r. w sprawie środków na rzecz wysokiego wspólnego poziomu cyberbezpieczeństwa na terytorium Unii, zmieniającą rozporządzenie (UE) nr 910/2014 i dyrektywę (UE) 2018/1972 oraz uchylającą dyrektywę (UE) 2016/1148); *Consolidated TEXT: 32022L2555* — EN — 27.12.2022, eur-lex.eurpa.eu; dostęp 16.04.2026 r.

			procesowymi a uczestnikami postępowania karnego i umożliwienie używania poczty elektronicznej co z jednej strony (także) wpłynie na usprawnienie procesu, a z drugiej wprost przełoży się na obniżenie jego kosztów – w obecnym czasie ma to niebagatelne znaczenie wobec skokowego wzrostu kosztów postępowania ponoszonych przez sądy powszechne i jednostki organizacyjne prokuratury w związku z umową z Poczta Polska.	
5.	Stowarzyszenie Prokuratorów Lex Super Omnia	Art. 1 pkt 6 (projektowany art. 192a § 1 k.p.k.)	Zmiana art. 192a § 1 k.p.k. polegająca na zastąpieniu pojęcia „odciski daktyloskopijne” pojęciem „odciski linii papilarnych” zasługuje na uznanie, albowiem ujednolica semantyczno-legislacyjnie określenie tej czynności procesowej. doktrynie oraz aktach prawnych odnoszących się do pobierania danych biometrycznych w postaci wzorów linii papilarnych ⁴ , określa się tą czynność „pobieraniem odcisków linii papilarnych”. Zasługującym na pozytywną ocenę uzupełnieniem powyższych regulacji jest projektowane dokonania koniecznych zmian w ustawie z dnia 18 listopada 2020 r. o doręczeniach elektronicznych ⁵ .	Niezasadnym jest także uwzględnienie uwag zgłaszanych przez Stowarzyszenie Prokuratorów „Lex Super Omnia”.
6.	Stowarzyszenie Prokuratorów Lex Super Omnia	Uwagi końcowe	Reasumpcja i rekomendacje. Podsumowując zmiany proponowane w opisanym wyżej obszarze należy ocenić, że mimo ich niekompletności wpłyną one pozytywnie na sądy powszechne oraz powszechne jednostki organizacyjne prokuratury. Wymuszą także zmiany w bieżącej pracy dochodzeniowo – śledczej pozostałych organów postępowania przygotowawczego. Likwidacja możliwości używania	Niezasadnym jest także uwzględnienie uwag zgłaszanych przez Stowarzyszenie Prokuratorów „Lex Super Omnia”.

⁴ Por. ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636); ustawę z dnia 22 listopada 2013 r. o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób (Dz. U. z 2022 r. poz. 1689); ustawę z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079).

⁵ Dz. U. z 2026 r. poz. 3.

			anachronicznego faksu stanowi w istocie uwspółcześnienie przepisów prawa, gdyż ta forma komunikacji od dawna nie jest używana. Natomiast wprowadzenie obowiązku uzyskania od świadków przez organy postępowania karnego numer PESEL oraz danych dokumentu stwierdzającego tożsamość, numeru telefonu oraz (co najistotniejsze) adresu poczty elektronicznej przyczyni się do usprawnienia oraz istotnego obniżenia kosztów procesu. Zmiana ta przygotowuje organy procesu karnego do nieuniknionego procesu cyfryzacji postępowania karnego, w tym elektronicznego obiegu dokumentów. Oczywiście nie można pominąć możliwych wątpliwości interpretacyjnych związanych z określeniem przez organ procesowy momentu skutecznego doręczenia (zawiadomienia, wezwania, pisma, decyzji) oraz następczego zakresu stosowania domniemania doręczenia w przypadku braku reakcji na wysłaną uczestnikowi postępowania za pośrednictwem poczty elektronicznej korespondencję. Projektowane przepisy nie określają także relacji między doręczeniem elektronicznym a tradycyjnym. Wątpliwości na tym tle mogą prowadzić do wniosku o powstaniu zagrożeń naruszenia prawa do obrony, czy wykluczenia cyfrowego niektórych uczestników postępowania. W tej mierze należy pamiętać o prawie do rzetelnego procesu gwarantowanego zarówno przez Europejską Konwencję Praw Człowieka⁶ jak i Konstytucję RP⁷. Należy podkreślić, że procedura karna	
--	--	--	---	--

⁶ Konwencja o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności z 4.11.1950 r. (Dz.U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 ze zm.); zob. przykładowo wyrok ETPC z dnia 13 lutego 2001 r. *Krombach v. France*, skarga nr 29731/96, LEX nr 76286; ETPC wielokrotnie podkreślał, że skuteczność prawa do obrony wymaga zapewnienia stronie rzeczywistej możliwości zapoznania się z materiałem sprawy; prawo do obrony obejmuje również dostęp do informacji o czynnościach procesowych oraz realną możliwość reakcji na doręczone pisma.

⁷ Zob. art. 2, art. 42 ust. 2 oraz art. 45 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483, ze zm.).

			musi zapewniać realną możliwość obrony praw jednostki i zapobiegać przed wszystkim automatyzmowi w komunikacji organów procesowych w uczestnikami postępowania (tzw. fikcji doręczenia w systemie elektronicznym)⁸. Dlatego w toku dalszych prac legislacyjnych należy rozważyć wprowadzenie mechanizmów umożliwiających uczestnikom postępowania obalenie domniemania doręczenia oraz zapewnienia alternatywnej formy doręczeń dla osób wykluczonych cyfrowo. Oczywiście tradycyjna forma doręczenia procesowej korespondencji pozostanie realną alternatywą do 1 października 2029 r., ale już dziś należy przewidzieć możliwe naruszenia konstytucyjnych standardów rzetelnego procesu karnego. W projektowanych przepisach zasadne jest doprecyzowanie momentu skutecznego doręczenia w systemie elektronicznym (może poprzez system dodatkowych powiadomień SMS-em, itp.) oraz zawarcie procedury na wypadek awarii systemów teleinformatycznych. Mimo tego projektowane przepisy należy ocenić jako zasadne i konieczne. Planowane zmiany kierunkowo są niezbędne do rozpoczęcia procesu dostosowywania przepisów procedury do realiów cyfrowych i dynamicznie zmieniającego się świata. Jednak każdej zmianie Kodeksu postępowania karnego winno przyświecać zachowanie konstytucyjnych standardów tak w zakresie nienaruszenia zasady zaufania obywatela do państwa jak zachowania prawa uczestników postępowania do sądu i (realnej) obrony.	
--	--	--	---	--

⁸ O prawie do odpowiedniego ukształtowania procedury wielokrotnie wypowiadał się Trybunał Konstytucyjny, zob. wyrok TK z dnia 24 października 2007 r., SK 7/06, OTK-A 2007/9/108, LEX nr 322157, wyrok TK z dnia 12 maja 2011 r., SK 38/08, OTK-A 2011/4/33, LEX nr 794949.

7.	Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji	Art. 1 pkt 6 (projektowany art. 192a § 1 k.p.k.)	W odniesieniu do projektowanej zmiany art. 192a § 1 k.p.k. Centralne Laboratorium Kryminalistyczne Policji (CLKP) ocenia propozycję zastąpienia pojęcia „odciski daktyloskopijne” pojęciem „odciski linii papilarnych” jako merytorycznie uzasadnioną. Należy wskazać, że zastosowane w art. 192a § 1 k.p.k. określenie „odciski daktyloskopijne” jest nieprecyzyjne z punktu widzenia terminologii przyjętej w kryminalistyce i biometrii, co może prowadzić do rozbieżności interpretacyjnych w praktyce procesowej. Jednocześnie termin „odciski linii papilarnych” funkcjonuje już w obowiązującym porządku prawnym, w szczególności w ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2025 r. poz. 636, z późn. zm.), ustawie z dnia 22 listopada 2013 r. o postępowaniu wobec osób z zaburzeniami psychicznymi stwarzających zagrożenie życia, zdrowia lub wolności seksualnej innych osób (Dz. U. z 2022 r. poz. 1689) oraz w ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2025 r. poz. 1079, z późn. zm.), a także w aktach wykonawczych wydanych na podstawie tych ustaw. Dla pełniejszego zobrazowania kontekstu kryminalistycznego projektowanej zmiany terminologicznej należy przywołać ujęcie doktrynalne, zgodnie z którym: <i>„Wieloletnia praktyka daktyloskopijna mówi o pobieraniu odbitek jako materiału porównawczego. Oba terminy: „odciski” i „odbitki”, mogą być używane wymiennie. Materiał porównawczy w postaci odcisków (odbitek) linii papilarnych palców i dłoni jest materiałem wtórnym w stosunku do materiału dowodowego (...). Odwzorowania powstają jako odciski i odbitki (...). Za najważniejsze</i>	Projektowany przepis art. 192a § 1 k.p.k. pozostaje bez zasadniczych krytycznych uwag (pozytywna rekomendacja Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji; pismo z dnia 21 kwietnia 2026 r.; kwestia wspomniana w piśmie Instytutu Legislacji i Prac Parlamentarnych NRA, pismo z 20 kwietnia 2026 r.). Praktyczna uwaga co do ww. przepisu znajduje się na stronie drugiej opinii Biura Studiów i Analiz SN (pismo z dnia 17 kwietnia 2026 r.) – cyt. odnosząc się pozytywnie do zastąpienia w art. 192a § 1 k.p.k. pojęcia „odciski daktyloskopijne” pojęciem „odciski linii papilarnych” należy zasugerować równoczesne doprecyzowanie w art. 74 § 2 pkt 1 k.p.k., że wskazany tam obowiązek dotyczy w szczególności odcisków linii papilarnych. Niemniej wydaje się, że uwaga SN jest niezasadna. Pod pojęciem odciski w ramach art. 74 § 2 pkt 1 k.p.k. rozumie się bowiem nie tylko kwestie odcisków linii papilarnych, ale np. odciski uzębienia.
----	---	--	--	--

		<i>cechy odwzorowania w kryminalistyce uznaje się kształt, wielkość i rozmieszczenie cech grupowych i indywidualnych (...)</i>” - Problemy Kryminalistyki 253/06, Krzysztof Tomaszewski. Przytoczone stanowisko potwierdza, że w naukach kryminalistycznych konsekwentnie stosowane jest pojęcie „linii papilarnych”, a nie termin „daktyloskopijny” w odniesieniu do samych odcisków. Mając powyższe na uwadze, CLKP popiera projektowaną zmianę art. 192a § 1 k.p.k. jako zgodną z aktualnym stanem wiedzy kryminalistycznej oraz spójną z terminologią obowiązującego porządku prawnego. Dodatkowo należy wskazać, że w praktyce kryminalistycznej najszerszym i najbardziej precyzyjnym terminem opisującym ślady linii papilarnych jest pojęcie „odwzorowania linii papilarnych”. Termin ten ma charakter nadrzędny i obejmuje zarówno odciski (powstające w podłożach plastycznych), jak i odbitki (pozostawiane na podłożach twardych). Jego stosowanie w kontekście opiniodawczo-kryminalistycznym pozwala na pełne i jednoznaczne opisanie wszystkich fonu śladów linii papilarnych ujawnianych i zabezpieczanych w toku czynności procesowych, niezależnie od rodzaju podłoża oraz mechanizmu ich powstania. Natomiast zagadnienia dotyczące rozszerzenia katalogu danych podawanych przez świadka i zasad ich zabezpieczenia (pkt 1), jak również eliminacji faksu jako kanału komunikacji między organami procesowymi a uczestnikami postępowania (pkt 2), pozostają poza właściwością merytoryczną Centralnego Laboratorium Kryminalistycznego Policji.	
--	--	---	--

ZESTAWIENIE NIEUWZGLĘDNIONYCH UWAG ZGŁOSZONYCH W RAMACH OPINIOWANIA
do projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz ustawy o doręczeniach elektronicznych (UD272)

Lp.	Podmiot zgłaszający uwagi	Uwaga dotyczy	Treść uwagi	Stanowisko MS
1.	Instytut Legislacji i Prac Parlamentarnych Naczelnej Rady Adwokackiej	Uwagi ogólne	Przedmiotem niniejszej opinii jest analiza projektu ustawy nowelizującej przepisy Kodeksu postępowania karnego oraz ustawy o doręczeniach elektronicznych, którego zasadniczym celem jest dostosowanie regulacji procesowych do realiów cyfrowych oraz chęć wzmocnienia ochrony danych osobowych uczestników postępowania karnego. Główne założenia projektu. Projekt przewiduje w szczególności: 1. Rozszerzenie katalogu danych osobowych pozyskiwanych od świadków i pokrzywdzonych (m.in. PESEL, dane dokumentu tożsamości, telefon, e-mail). 2. Wzmocnienie ochrony tych danych poprzez wyłączenie ich z treści protokołów i przeniesienie do załączników adresowych dostępnych wyłącznie organom prowadzącym postępowanie. 3. Upowszechnienie komunikacji elektronicznej, w tym dopuszczenie doręczeń za pośrednictwem poczty elektronicznej. 4. Rezygnację z wykorzystania faksu jako środka komunikacji procesowej. 5. Dostosowanie terminologii prawnej do aktualnego stanu wiedzy (np. „odciski linii papilarnych”). Ocena pozytywna projektu 1. Spójność kierunku zmian.	Niezasadnym jest uwzględnienie uwag artykułowanych przez Naczelną Radę Adwokacką.

			Projekt cechuje się co do zasady wewnętrzną konsekwencją — rozszerzenie zakresu zbieranych danych osobowych zostało skorelowane z równoczesnym chęcią wzmocnienia mechanizmów ich ochrony. Taka konstrukcja odpowiada standardom wynikającym z zasad ochrony danych osobowych oraz racjonalnej legislacji.	
2.	Instytut Legislacji i Prac Parlamentarnych Naczelnej Rady Adwokackiej	Art. 1 pkt 1 (projektowany art. 81a § 3 pkt 1)	Dostosowanie do realiów cyfrowych Wprowadzenie możliwości komunikacji za pomocą poczty elektronicznej oraz obowiązku podawania danych kontaktowych (telefon, e-mail) stanowi istotne usprawnienie funkcjonowania postępowania karnego. Zmiany te: • mogą przyczynić się do skrócenia czasu trwania postępowań, • ułatwią kontakt organów ze świadkami i stronami, • odpowiadają aktualnym standardom komunikacji społecznej.	Niezasadnym jest uwzględnienie uwag artykułowanych przez Naczelną Radę Adwokacką.
3.	Instytut Legislacji i Prac Parlamentarnych Naczelnej Rady Adwokackiej	Art. 1 pkt 3 (projektowany art. 132 § 3 k.p.k.)	Uwagi krytyczne i ryzyka regulacyjne 1. Wątpliwości dotyczące doręczeń za pośrednictwem poczty elektronicznej. Najistotniejsze zastrzeżenia budzi wprowadzenie możliwości doręczeń za pomocą zwykłej poczty elektronicznej przy jednoczesnym uznaniu „potwierdzenia transmisji danych” za dowód doręczenia. Rozwiązanie to: • nie gwarantuje faktycznego zapoznania się adresata z treścią pisma, • może prowadzić do sporów procesowych dotyczących skuteczności doręczenia, • nie zapewnia poziomu bezpieczeństwa właściwego dla systemów doręczeń elektronicznych przewidzianych w odrębnych przepisach.	Niezasadnym jest także uwzględnienie uwag artykułowanych przez Naczelną Radę Adwokacką. Należy podkreślić, że zmiana przepisu art. 132 § 3 k.p.k. jest związana z rezygnacją korzystania z telefaksu jako środka komunikacji procesowej. Istota projektowanej regulacji nie odnosi się tym samym do instytucji doręczenia elektronicznego, o którym mowa w tym przepisie. Jedynie na marginesie należy wskazać, że doręczenie określone w przepisie art. 132 § 3 k.p.k. (w tym rozwiązanie wskazujące, że dowodem takiego doręczenia jest potwierdzenie transmisji danych) funkcjonuje, rozwiązanie takie uzyskało aprobatę w toku poprzedzającego go postępowania legislacyjnego. Wydaje się, że instytucja tego doręczenia nie narusza praw oskarżonego, albowiem przepis art. 132 § 4 k.p.k. wskazuje, że doręczenie oskarżonemu zawiadomienia

			W tym kontekście alternatywą mogłoby być wprowadzenie e-doręczeń, choć wiązałoby się to zapewne ze zwiększeniem kosztów. W przy wskazaniu jednak przesłanki potwierdzenia transmisji danych jako skutecznego doręczenia powstaje szereg problemów prawnych i faktycznych. Po pierwsze, co w sytuacji, gdy świadek nie stawia się na posiedzenie i rozprawę, ponieważ maila nie odczytał lub zwyczajnie trafił on do folderu SPAM? W takiej sytuacji sąd ma prawo ukarać świadka grzywną, a w skrajnych przypadkach nawet zlecić doprowadzanie przez policję. Taka sytuacja jest niedopuszczalna i budzi wątpliwości. Nie można zakładać, że Sądy i dysponując takimi mechanizmami uznawać będą wezwania za bezzasadnie doręczone. Stąd Naczelna Rada Adwokacka jest wprowadzeniu tego rozwiązania w takim formacie. Doręczanie elektroniczne może stanowić bardzo duże udogodnienie jednak musi zapewniać podstawowe prawa uczestnikom procesu karnego. Nie może zatem budzić wątpliwości, kiedy adresat odebrał korespondencję.	o pierwszym terminie rozprawy głównej, terminie posiedzenia, o którym mowa w art. 341 § 1, art. 343 § 5, art. 343a i art. 420 § 1 oraz doręczenie wyroku, o którym mowa w art. 500 § 1 nie może nastąpić w oparciu o pocztę elektroniczną.
4.	Sąd Najwyższy (Biuro Studiów i Analiz Sądu Najwyższego)	Art. 1 pkt 3 (projektowany art. 132 § 3 k.p.k.)	Przy okazji nowelizacji art. 132 § 3 k.p.k. warto przemyśleć zawarte w nim wysoce niefortunne rozwiązanie, zgodnie z którym dowodem doręczenia jest potwierdzenie transmisji danych. Przerzuca to na adresata ryzyko niedoręczenia ze względu np. zakłócenie pracy serwerów czy nieprawidłowo wprowadzony w wiadomości elektronicznej adres poczty elektronicznej czy też późniejsze zaznajomienie się z uwagi na problem z dostępem do poczty. Mając zaś na uwadze trudność w ustaleniu doręczenia na serwerze zewnętrznym, jako lepsze rozwiązanie jawi się tutaj dokonywanie doręczeń przez portal informacyjny sądów powszechnych,	Pozostałe uwagi SN nie zasługują na uwzględnienie. Należy wskazać, że projektowane przepisy nie dotyczą bezpośrednio instytucji doręczeń elektronicznych. Zmiana art. 132 § 3 oraz art. 299a § 2 k.p.k. jest związana z rezygnacją korzystania z telefaksu jako środka komunikacji procesowej. Istota projektowanych regulacji nie odnosi się tym samym do samej instytucji doręczenia elektronicznego. Jedynie na marginesie należy wskazać, że doręczenie określone w przepisie art. 132 § 3 (w tym rozwiązanie wskazujące, że dowodem takiego doręczenia jest potwierdzenie transmisji danych) oraz w art. 299a § 2 k.p.k.

			jak też ewentualnie inny portal przeznaczony do komunikacji z organami postępowania przygotowawczego.	funkcjonuje, rozwiązania te uzyskały aprobatę w toku poprzedzających procesów legislacyjnych.
5.	Inspektor Ochrony Danych w Sądzie Apelacyjnym we Wrocławiu	Art. 1 pkt 4 (projektowany art. 148a k.p.k.)	W ocenie opiniującej, projektowany przepis art. 148a § 4 pkt 1-3 opiera się na nieprawidłowym założeniu normatywnym. Zgodnie z jego treścią, przeprowadzający czynność w postępowaniu przygotowawczym albo przewodniczący składu sądu – w odniesieniu do protokołu, o którym mowa w § 1, a w odniesieniu do innych dokumentów właściwy organ prowadzący postępowanie przygotowawcze, prezes sądu lub przewodniczący składu sądu – może zarządzić odstąpienie, w całości lub w części, od stosowania przepisów § 1 lub 3, w szczególności w sytuacji określonej w pkt 2, tj. gdy dane pokrzywdzonego lub świadka, obejmujące m.in. miejsce zamieszkania, miejsce pracy, numer telefonu, adres poczty elektronicznej, adres do doręczeń elektronicznych oraz numer PESEL, są związane z miejscem prowadzenia działalności gospodarczej i zostały uprzednio podane do publicznej wiadomości w odpowiednim rejestrze lub ewidencji. Tak ukształtowana regulacja implikuje, iż fakt uprzedniego ujawnienia określonych danych w rejestrach publicznych może stanowić wystarczającą przesłankę do odstąpienia od ich ochrony w toku postępowania karnego. Założenie to należy uznać za wadliwe. Nie budzi bowiem wątpliwości, że udział w postępowaniu w charakterze świadka lub pokrzywdzonego wiąże się z odmiennym celem oraz podstawą prawną przetwarzania danych osobowych niż ich przetwarzanie wynikające z obowiązków rejestrowych lub ewidencyjnych związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej.	Jedynie częściowo należy uwzględnić uwagi zgłaszane przez Prezesa Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu. Mając na uwadze konieczność zapewnienia jak najpełniejszej ochrony danych świadka, zasadna jest zmiana projektowanego art. 148a k.p.k., poprzez wskazanie, że zarządzenie o odstąpieniu w całości lub w części, od stosowania przepisów § 1 lub 3 (§4 projektowanej dyspozycji) wymaga uzasadnienia. Jednocześnie należy przypomnieć, że treść projektowanego przepisu art. 148a k.p.k. wskazuje, że zasadą jest anonimizacja określonym w tym przepisie informacji. Natomiast uzasadnienie projektu ustawy wyjaśnia, że organ może odstąpić od anonimizacji wskazanych informacji szczególnie uzasadnionych wypadkach. Dlatego też podejmując decyzję o odstąpieniu od anonimizacji wskazanych informacji, organ powinien kierować się zasadą szczególnej ostrożności, mając na uwadze konieczność jak najpełniejszej ochrony danych osobowych. Dane związane z miejscem prowadzenia działalności gospodarczej przez świadka są powszechnie dostępne w określonych rejestrach (KRS, CEIDG) i każdy zainteresowany może uzyskać do nich dostęp. Dlatego też uzasadnionym jest, aby w takiej sytuacji organ miał możliwość podjęcia decyzji o odstąpieniu od ich anonimizacji. Należy podkreślić, że obowiązujący stan prawny dopuszcza odstąpienie, w opisywanym przypadku, od anonimizacji, natomiast treść projektowanego przepisu poszerza jedynie zakres takich danych, co jest ściśle związane z ustanowionym obowiązkiem ich odebrania.

			W konsekwencji, utożsamianie zakresu dopuszczalności ujawnienia danych w tych dwóch odrębnych reżimach prawnych prowadzi do nieuprawnionego obniżenia standardu ochrony danych osobowych uczestników postępowania. Sąd meriti, jako administrator danych osobowych pozyskanych w toku procesu, zobowiązany jest do ich przetwarzania zgodnie z zasadami legalności, celowości i minimalizacji, a także do zapewnienia ich odpowiedniego zabezpieczenia. Tym samym, nawet w przypadku danych znanych oskarżonemu (art. 148a § 4 pkt 1), uprzednio ujawnionych w rejestrach publicznych (art. 148a § 4 pkt 2), albo w przypadku identyfikowania braku potrzeby ich ochrony (art. 148a § 4 pkt 3), organ procesowy powinien każdorazowo dokonywać wnikliwej oceny potrzeby ich dalszego ujawniania w toku postępowania, mając na względzie konieczność ochrony prywatności oraz bezpieczeństwa pokrzywdzonego lub świadka. Przyjęcie odmiennego rozwiązania – jak w projektowanym art. 148a § 4 pkt 1-3 – prowadzi do nieuzasadnionego rozszerzenia przesłanek odstąpienia od ochrony danych i może skutkować naruszeniem konstytucyjnie gwarantowanego prawa do prywatności. Tym samym, w ocenie Inspektora Ochrony Danych, projektowane zmiany winny zmierzać do podnoszenia standardów ochrony danych w toku postępowania sądowego, a w proponowanym kształcie mogą stanowić istotne ryzyko dla praw i wolności podmiotów danych.	
6.	Instytut Legislacji i Prac Parlamentarnych	Art. 1 pkt 4 (projektowany art. 148a k.p.k.)	3. Wzmocnienie ochrony danych osobowych. Za szczególnie trafne należy uznać rozwiązanie polegające na: • wyłączeniu danych wrażliwych z protokołów,	Nie można zgodzić się również z argumentem wskazującym, że projekt nie przewiduje standardów zabezpieczenia określonych danych odbieranych od świadka. Wskazane informacje zawierające dane osobowe będą bowiem

	Naczelnej Rady Adwokackiej		• przechowywaniu ich w odrębnym załączniku adresowym. Rozwiązanie to ogranicza dostęp do danych osobowych przez inne strony postępowania i zmniejsza ryzyko ich nieuprawnionego wykorzystania. Wpisuje się ono w standardy ochrony prywatności i bezpieczeństwa informacji. Niestety nie do końca zgodzić się należy z koniecznością podawania przez świadka takich danych jak nr PESEL. W przypadku świadka podawanie tak wrażliwych danych wydaje się być całkowicie zbędne na potrzeby toczącego się postępowania karnego. 4. Eliminacja przestarzałych rozwiązań Rezygnacja z wykorzystania faksu jako środka komunikacji procesowej jest w pełni uzasadniona, zarówno z punktu widzenia bezpieczeństwa informacji, jak i praktyki obrotu prawnego. Należy wskazać, że komunikacja faksowa została niemal całkowicie „wyparta” przez e-maile i skany dokumentów. Stąd sztuczne utrzymywanie w k.p.k. komunikacji faksów jest całkowicie w uzasadnione.	umieszczane w załączniku do protokołu, przechowywanym w załączniku adresowym do akt sprawy, przeznaczonym do wyłącznej wiadomości organu prowadzącego postępowanie. Należy podkreślić, że proponowany kierunek zmiany, w tym odnoszący się do mechanizmu zabezpieczenia, został pozytywnie zaopiniowany przez Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych. Zwrócił on uwagę, że zamieszczenie wskazanych danych w załączniku do protokołu, dostępnym tylko do wiadomości organu prowadzącego postępowanie, jest właściwe dla zapewnienia ich bezpieczeństwa.
7.	Instytut Legislacji i Prac Parlamentarnych Naczelnej Rady Adwokackiej	Art. 1 pkt 4 (projektowany art. 148a § 4 pkt 1–3)	2. Rozszerzenie zakresu danych osobowych a ryzyko ich naruszenia. Projekt znacząco zwiększa zakres danych gromadzonych przez organy procesowe. Pomimo wprowadzenia mechanizmów ich ochrony, należy zauważyć, że większy zakres danych oznacza potencjalnie większe ryzyko ich wycieku. Projekt nie przewiduje szczegółowych standardów technicznych ich zabezpieczenia, Powyższe ma więc znaczenie w przywołanym powyżej nr PESEL, który w przypadku wycieku danych może posłużyć chociażby do zaciągnięcia kredytu czy innych niekorzystnych zjawisk (zakładanie kont internetowych,	Za niezasadne należy również uznać wskazanie, że ustalenie nr PESEL świadka w żaden sposób nie przyczyni się do przyspieszenia postępowania karnego. Ustalenie i odebranie nr PESEL występującego w sprawie świadka ma bowiem istotne znaczenie dla sprawności przebiegu postępowania karnego, w tym realizacji poszczególnych czynności procesowych, w toku których niezbędna jest identyfikacja osoby, której dana czynność ma dotyczyć lub której dane, czy dokumenty są przedmiotem tej czynności. Dla przykładu celem zabezpieczenia przez sąd lub prokuratora rzeczy mogących stanowić dowód w prawie m.in. w postaci dokumentacji medycznej pokrzywdzonego od określonej

kart itp.). Z tego względu należy z dużą ostrożnością wprowadzać do procesu karnego każde nowe dane. Musi istnieć korelacja pomiędzy udostępnieniem wrażliwych danych a ich zabezpieczeniem, czego w przedmiotowym projekcie niestety brak. Podobnie zdaniem opiniującego wprowadzenie konieczności podawania nr PESEL przez świadków w żaden sposób nie przyczyni się do przyspieszenia postępowania karnego. Podobnie podawanie nr PESEL świadków nie jest niezbędne dla dobra Wymiaru Sprawiedliwości. Dlatego również tej zmiany NRA nie popiera.

3. Nadmierna uznaniowość w zakresie odstąpienia od anonimizacji.

Przepisy dopuszczające odstąpienie od anonimizacji danych opierają się na nieostrych przesłankach, takich jak: „oczywisty brak potrzeby ochrony danych”, „charakter sprawy”. Nie sposób w przejrzysty i niebudzący wątpliwości sposób ustalić, kiedy można stosować te przesłanki. Jeśli ma dochodzić do zmiany anonimizacji to przesłanki muszą być „ostre” i transparentne, tak by nie naruszało to praw jednostek, które często są pokrzywdzonymi lub osobami, które z nie z własnej woli trafiły do procesu karnego. Dodatkowo nie pozostawiono uczestnikom prawa do ewentualnego zaskarżenia takiej decyzji, co również prowadzi do negatywnej oceny przedmiotowej regulacji. Nie można bowiem nigdy przewidzieć, kiedy dokładnie odstąpienie od anonimizacji może w danym układzie procesowym doprowadzić do naruszenia interesu danej osoby.

Konkludując zamiany mogą to prowadzić do niejednolitej praktyki stosowania prawa oraz

placówki medycznej, w sentencji postanowienia o żądaniu wydania rzeczy oprócz imienia i nazwiska pacjenta zasadnym i koniecznym jest wskazanie przypisanego do niego nr PESEL. Stanowi on nieodłączną część dokumentacji medycznej, jednoznacznie identyfikującą określoną osobę. Również w przypadku konieczności uzyskania informacji lub dokumentacji urzędowej np. z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, urzędów skarbowych, czy też komorników sądowych niezbędnym elementem pozwalającym na sprawne pozyskanie informacji lub dokumentów jest właściwa identyfikacja osoby, której one dotyczą, co nie ulega wątpliwości zapewnia wskazanie nr PESEL. Brak takiej identyfikacji może uniemożliwić bądź utrudnić uzyskanie kluczowego dla sprawy dowodu. Numer PESEL jako informacja jednoznacznie identyfikująca określoną osobę jest także niezbędny w celu realizacji kar porządkowych.

Nie można również uznać, że projektowany przepis art. 148a § 4 k.p.k. zakłada „nadmierną uznaniowość w zakresie odstąpienia od anonimizacji”. Zasady logiki i doświadczenia życiowego wskazują, że nie można wykluczyć, że określone dane osobowe świadka mogą być znane oskarżonemu (choćby z uwagi na więzi istniejące między osobami najbliższymi, m.in. prowadzenie wspólnego konta bankowego, upoważnienie do udzielenia informacji o stanie zdrowia pacjenta). Należy podkreślić, że obowiązujący stan prawny dopuszcza odstąpienie, w określonych wypadkach, od anonimizacji. Przepis art. 148a § 4 aktualnie obowiązuje, zaproponowane w jego treści przesłanki uzyskały zatem aprobatę w toku poprzedzającego go postępowania legislacyjnego.

			ograniczenia przewidywalności decyzji organów procesowych.	
8.	Sąd Najwyższy (Biuro Studiów i Analiz Sądu Najwyższego)	Art. 1 pkt 5, 6 (projektowany art. 191 § 1a i art. 192a § 1 k.p.k.)	Celem projektu jest rozszerzenie możliwości komunikowania się organów procesowych ze sobą oraz z innymi uczestnikami postępowania za pomocą poczty elektronicznej oraz rezygnacja z wykorzystania telefaksu, rozszerzenie przetwarzania danych osobowych niektórych uczestników o numer PESEL i inne dane oraz dokonanie korekty terminologicznej w art. 192a k.p.k. Odnosząc się do pierwszej kwestii wyeliminowanie stosowania telefaksu należy ocenić pozytywnie, co wiąże się zresztą z faktyczną rezygnacją z korzystania z tych urządzeń w ostatnich latach. Należy wskazać na pewną niespójność wprowadzanych w k.p.k. rozwiązań w zakresie doręczeń elektronicznych: z jednej strony proponuje się nie tylko utrzymanie, ale rozszerzenie komunikacji za pomocą poczty elektronicznej, z drugiej wdraża system doręczeń na etapie postępowania sądowego poprzez portal informacyjny sądów powszechnych. W kontekście projektowanego art. 299 § 2a k.p.k. oraz uchwalonej już zmiany art. 133a § 1 i dodania art. 133a § 1a od dnia 1 czerwca 2026 r. wartym rozważenia rozwiązaniem byłoby uwzględnienie pokrzywdzonego w treści tych drugih przepisów. Odnosząc się pozytywnie do zastąpienia w art. 192a § 1 k.p.k. pojęcia „odciski daktyloskopijne” pojęciem „odciski linii papilarnych” należy zasugerować równoczesne doprecyzowanie w art. 74 § 2 pkt 1 k.p.k., że wskazany tam obowiązek dotyczy w szczególności odcisków linii papilarnych. Podsumowując powyższą analizę należy stwierdzić, że część zawartych w projekcie zmian nie nasuwa zastrzeżeń i zasługuje na	Pozostałe uwagi SN nie zasługują na uwzględnienie. Nie zasługuje na uwzględnienie uwaga wskazująca, że projektowany przepis art. 191 § 1a nie uprawnia organu przesłuchującego do żądania uzyskania wskazanych w tym przepisie danych od świadka. Wprowadzenie obowiązku ustalenia danych dot. nazwy i numeru dokumentu stwierdzającego tożsamość, nazwy organu wydającego ten dokument, numeru PESEL, miejsca zamieszkania, numeru telefonu i adresu poczty elektronicznej, daje wystarczającą podstawę prawną do żądania ich podania przez świadka.

			aprobatę, jednak niektóre proponowane regulacje wymagają szerszego przemyślenia lub korekty.	
9.	Instytut Legislacji i Prac Parlamentarnych Naczelnej Rady Adwokackiej	Art. 1 pkt 6 (projektowany art. 192a § 1 k.p.k.)	5. Uporządkowanie terminologii. Zmiana pojęcia „odciski daktyloskopijne” na „odciski linii papilarnych” ma charakter porządkujący i eliminuje potencjalne niejasności interpretacyjne, dostosowując przepisy do aktualnej terminologii naukowej.	Niezasadnym jest uwzględnienie uwag artykułowanych przez Naczelną Radę Adwokacką.
10.	Instytut Legislacji i Prac Parlamentarnych Naczelnej Rady Adwokackiej	Uwagi końcowe	4. Brak pogłębionej oceny skutków regulacji (OSR). Brak pełnej oceny skutków regulacji stanowi istotny mankament projektu, w szczególności w zakresie: - wpływu zmian na funkcjonowanie organów wymiaru sprawiedliwości, - kosztów wdrożenia nowych rozwiązań, - ryzyk związanych z bezpieczeństwem danych. Wnioski końcowe. Projekt ustawy należy ocenić jako zasadniczo trafny i potrzebny. W szczególności pozytywnie należy ocenić: - kierunek cyfryzacji postępowania karnego, - wzmocnienie ochrony danych osobowych, - eliminację przestarzałych form komunikacji. Jednocześnie projekt wymaga dopracowania w kluczowych obszarach, zwłaszcza w zakresie: - zasad doręczeń elektronicznych, - ograniczenia uznaniowości organów, - zapewnienia odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa przetwarzanych danych, - wyeliminowania konieczności podawania nr PESEL przez świadków i uczestników. Ostatecznie projekt stanowi krok w dobrym kierunku, jednak jego skuteczność będzie zależała od doprecyzowania rozwiązań szczegółowych oraz ich właściwego wdrożenia w praktyce stosowania prawa.	Niezasadnym jest uwzględnienie uwag artykułowanych przez Naczelną Radę Adwokacką.

11.	Prokuratura Regionalna w Katowicach	Uwagi ogólne	Wskazano, że zmiany z jednej strony wprowadzają uproszczenie procedury doręczania pism, z drugiej jednak dodają organom procesowym kolejny, niemały, zakres obowiązków związanych ze znacznym rozbudowaniem danych, które podlegają animizacji; w sprawach wielowątkowych i wieloosobowych będzie to poważny problem logistyczny; skutkiem ubocznym zmian będzie dalszy rozrost objętości akt papierowych oraz wzrost zużycia sprzętu i materiałów eksploatacyjnych. Podniesiono, że regulacja nie uwzględnia tego, iż w 90% dokumentów wytworzonych w ramach postępowania przez organy postępowania pojawiają się numery PESEL (postanowienia o z zwolnieniu z tajemnicy, postanowienia o żądaniu wydania rzeczy dot. np. dokumentacji medycznej, postanowienia do banków, postanowienia do operatorów etc.) W tym zakresie regulacja nie wyjaśnia, czy po wydaniu postanowienia z danymi PESEL, organ ma wytworzyć kolejne zanonimizowane postanowienie celem dołączenia do akt, czy niezbędne dane wskazywać jako załącznik do postanowienia.	Nie zasługują na uwzględnienie uwagi artykułowane przez Prokuraturę Regionalną w Katowicach. Nie można bowiem uznać, że „poważnym problemem logistycznym będzie anonimizacja wskazanych w projekcie, dodatkowych danych osobowych”. Obowiązujące przepisy nakazują tworzenie załączników adresowych do akt sprawy, w których przechowywane są określone dane osobowe świadków lub innych uczestników biorących udział w czynnościach protokolowanych. Załączniki adresowe są więc używane w codziennej pracy organów procesowych. Celem anonimizacji dodatkowych, wskazanych w projekcie informacji wystarczy umieścić kilka dodatkowych rubryk w obrębie załącznika adresowego. Pozwoli to na anonimizację dodatkowych, przewidzianych w projekcie informacji. Jeżeli chodzi o kwestię anonimizacji wydanych w toku postępowania dokumentów, np. postanowienia o żądaniu wydania rzeczy, zawierającego nr PESEL uczestnika postępowania to należy wskazać, że projektowany przepis art. 148a § 3 k.p.k. wskazuje, że umieszczone w dokumentach informacje dot. m.in. nr PESEL przechowuje się w załączniku adresowym do akt sprawy, do wiadomości organu prowadzącego postępowanie. Do akt załącza się uwierzytelnione kserokopie dokumentów lub ich części, sporządzone w sposób uniemożliwiający zapoznanie się z tymi danymi.
-----	-------------------------------------	--------------	---	--